

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN 2026-847

7.8.2026

Gjensidige Forsikring ASA

Yrkesskade/yrkessykdom - Yrkesskadeforsikringsloven (YFL)

Rett til renter – menerstatning – veiledningsplikt – yrkesskadeforskriften – fal. § 18-4.

Forsikrede fikk innvilget menerstatning hos foretaket, og fremsatte krav om renter på utbetalingen. Foretaket avslo kravet. Saken reiste spørsmål om forsikrede hadde krav på renter etter forsikringsavtaleloven § 18-4. Videre var spørsmålet om foretaket hadde brutt sin veiledningsplikt overfor forsikrede, ved å ikke informere forsikrede om muligheten til å søke menerstatning hos Nav. Nemnda sluttet seg til sekretariatets vurdering om at erstatningsutmåling for yrkesskadedekning er særskilt og uttømmende regulert i forskrift. Forskriften inneholder ikke regler for renter ved menerstatning. Rentebestemmelser i forsikringsbeviset gjaldt annen skade enn yrkesskade, og var følgelig ikke relevant. Foretaket hadde for øvrig ikke brutt sin informasjonsplikt overfor forsikrede ved ikke å veilede hen om eventuelle rettigheter fra Nav. Nemnda ga foretaket medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede fikk en yrkesskade 16.2.21. Hendelsen ble meldt til foretaket 2.3.21.

Foretakets rådgivende lege vurderte at forsikredes varige medisinske invaliditetsgrad etter ulykken var mellom 16 og 23 %, som innebar at skaden ble klassifisert innenfor gruppe 1. Foretaket utbetalte 23.11.23 erstatning for varig medisinsk invaliditet etter gruppe 1 med kr 74 731.

Senere fremsatte forsikrede krav om renter på den utbetalte menerstatningen. Foretaket avslo kravet med henvisning til yrkesskadeforsikringsloven med tilhørende forskrifter.

Forsikrede har i det vesentlige anført at hen har krav på renter på menerstatning. Det følger av «Generelle vilkår» i forsikringsavtalen at «Det beregnes renter ved erstatningsoppgjør i samsvar med forsikringsavtaleloven §§ 8-4 og 18-4.» Forsikrede mener bestemmelsen er førende for alle dekningsfelt i avtalen, inkludert yrkesskadedekningen. Det er ingen unntak i avtalen som fritar foretaket fra renteplikten ved yrkesskade. Foretaket er derfor avtalerettslig bundet av egne vilkår. Forsikrede påpeker at etter uklarhetsprinsippet skal forsikringsvilkår tolkes til fordel for forbrukeren ved enhver tvil.

Videre har forsikrede anført at foretaket har brutt sin veiledningsplikt, ut fra de alminnelige ulovfestede og lovfestede regler. Foretaket nektet sitt ansvar for utbetaling av renter allerede i 2023, som i følge forsikrede forsinket oppgjøret med over to år. I tillegg har ikke foretaket informert forsikrede om retten til å søke menerstatning fra Nav. Som følge av dette ble søknaden sendt flere år for sent. Forsikrede anfører derfor at hen har krav på erstatning for økonomisk tap på grunn av foretakets veiledningssvikt angående Nav.

Foretaket har i det vesentlige anført at forsikrede ikke har krav på renter på menerstatningen etter den lovpålagte yrkesskadeforsikringen. Foretaket viser til at menerstatning etter yrkesskadeforsikringen utmåles etter et standardisert beløp i G som oppreguleres til

oppgjørstidspunktet, slik at verdisikringen skjer gjennom G-reguleringen, ikke gjennom rentepåslag.

Videre har foretaket anført at verken yrkesskedeforsikringsloven eller forsikringsavtaleloven inneholder bestemmelser som pålegger foretaket en veiledningsplikt ovenfor forsikrede om hvordan vedkommende skal forholde seg ovenfor Nav.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Spørsmålet til nemnda er om forsikrede har rett til renter fra to måneder etter meldt krav, jf. fal. § 18-4. Videre er spørsmålet om foretaket har brutt sin veiledningsplikt.

Forsikrede fikk ikke medhold da sekretariatet behandlet saken. Forsikringsavtaleloven gjelder for yrkesskedeforsikringen med mindre annet er bestemt i medhold av loven, jf. yfl. § 18. Erstatningsutmålingen for yrkesskadedekningen er særskilt og uttømmende regulert i yrkesskedeforskriftens kapittel 4. Yrkesskedeforskriften inneholder uttrykkelige renteregler for påført inntektstap og merutgifter, men ikke for menerstatning. Rett til renter fremgår heller ikke av forsikringsbeviset. Rentereguleringen i forsikringsbeviset gjelder annen skade enn yrkesskade, og kom derfor ikke til anvendelse. Sekretariatet kunne ikke se at vilkårene var uklare, eller at foretaket hadde brutt sin informasjonsplikt overfor forsikrede ved å ikke veilede om forsikredes eventuelle rett til ytelser fra Nav.

Nemnda har gjennomgått all fremlagt dokumentasjonen i saken, og slutter seg til sekretariatets begrunnelse og konklusjon.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Kaja de Vibe Malling (leder), Jon Einar Martinsen (bransjerepresentant) og Paal Bjønness (forbrukerrepresentant).